

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1549. usque ad annum 1551 - ... Atque Tabulis
Chronologicis Ab Anno Christi 1000 Usque Ad 1595 ...

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118537

§. 3. Cæsar is edictum contra hæreticos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66584](#)

Carolum Cæsarem ablegabat, ut eidem Sæcul. XVI.
significaret, quod Synodus ad Tridentinam Urbem revocare, eamque prosequi animo constituisset, quamdiu ilius continuationem Religionis honor, atque salus deposceret.

§. III.

Cæsar's edictum contra hæreticos.

Sub idem tempus Imperator, ut piæ Pontificis voluntati vicissim novum sui pro vera Religione studii specimen redderet, severissimum promulgari jussit edictum adversus omnes, & singulos, qui præter Religionem Catholicam cunque alteri sectæ nomen daturi essent: Ut vero hujus legis executio urgeretur, plura instituit tribunalia, Inquisitionis Curiæ haud absimilia, simulque judices selegit fleti nescios, qui in hujus editi transgressores poenis ab ipsomet Cæsare sancitis severe animadverterent, eosque sine spe veniæ castigarent.

Exeunte Mense Aprili Imperator Bruxellis discedens Augustam ad comitia, quæ ibidem celebranda indixerat, contendit, priusquam vero inde abiret, præfatum edictum promulgari jussit, cuius tenor erat sequens: *Quamquam, inquit Cæsar, id operæ dederim semper, ut meos intra fines antiqua, & vera Religio*

Hist. Eccl. Tom. XL. I serua-

Sæcul. XVI. servaretur, et si totus in hoc semper fuerim,
A.C. 1550. ut, qui multis nunc annis per Orbem Chri-
 stianum disseminati sunt errores, Hæreses,
 atque Sectæ funditus tollerentur, licet hoc
 nomine varia subinde proposuerim edita,
 gravissimasque pœnas, magno tamen cum a-
 nimi dolore accepi, non meæ solum ditionis
 homines, verum exterios etiam, qui nosris
 in Provinciis habitant, atque negotiantur,
 hujusmodi contagiones longe, lateque in
 promiscuam multitudinem diffundere: sic ut
 plane sit opus, acrem aliquam adhibere me-
 dicinam, & in fontes diligenter inquirere,
 ut ea pestis extirpetur radicitus, quemad-
 modum in postremis conventibus Provincia-
 rum Praefectos, & Ordines admonui, ut
 pro se quisque diligenter in hanc curam in-
 cumberent, & in veteri, atque Catholica
 Religione permanerent: præsertim, cum sit
 omnium oculis expositum, quas turbas, at-
 que seditiones in vicinis populis excitarit ea
 labes, ut interim de salutis, & animarum
 dispendio nihil dicam: itaque de consilio cha-
 rissimæ sororis germanæ, & reliquorum
 Procerum, novam hanc legem fero, &
 simul edico: I. Ne quis omnium, quicunque
 sit ille denum, habeat, emat, aut distribuat
 Lutheri, Oecolampadii, Zwinglii, Buceri,
 Calvini, & quoscunque tandem libros, edi-
 tors annis abhinc triginta, incertis auctori-
 bus, ut amplius in Theologorum Lovanien-
 sum catalogo continentur: II. Ne quis ul-
 lam

lam habeat picturam, aut imaginem pictam Sæculum XVI.
in ludibrium, atque contumeliam divæ Virginis, A.C. 1550.
génit, atque Sanctorum, neve deiciat, aut
infringat ullam imaginem, in honorem aliquius
divi depictam: III. Ne quis domum suam
conventibus occultis aperiat, in quibus &
disseminari solent errores, & homines reba-
ptizari, & conspirationes in Ecclesiastam, at-
que rempublicam fieri: IV. Ne quis de sacra
Scriptura maxime de rebus dubiis, atque
difficilibus, privatim, aut publice disputet,
aut ejus interpretationem sibi sumat, nisi sit
Theologus, qui probatæ alicujus Academicæ
testimonium habeat. Hi, qui secus fecerint,
punientur ut seditionis, & publicæ tranquili-
tatis perturbatores, ac viri quidem gladio
ferientur, fæminæ autem in terram deso-
dientur, si quidem ab errore desident: si ve-
ro pertinaces erunt, exurentur, publicatis
ipsorum bonis, utruncunque luant suppli-
cium: ad hæc, testamenti faciendi potestatem
nullam habebunt, & quidquid ejus rei fece-
rint, a quo primum tempore legem hanc no-
stram violare cœperunt, irritum esse jubeo:
præterea, ne quis hospitium præbeat, aut
ulla re subveniat iis, quos de hæresi novit
suspectos, mando: verum denuntiet statim
inquisitori, vel loci Praefecto, subiturus
pænam, nisi faciat. V. Qui non molitia,
nec obstinatione, sed per infirmitatem lapsi
fuerint in hæresim, & errorem, neque ta-
men in hanc nostram legem commiserint, nec

Sæcul. XVI. seditiose quid fecerint, & sponte redierint
A C. 1530. ad sanitatem, & abjuratione facta re-
 cepti fuerint in gratiam, nullum posthas
 sermonem inter se conferant de rebus ad fi-
 dem, atque Religionem pertinentibus, alio-
 qui plectentur, ut in crimen relapsi. VI.
 Qui non convictus quidem, sed admodum su-
 spectus de hæresi, damnatus fuerit, ut vel
 abjuret, vel publice satisfaciat, & idem
 post accusatur hæresis, mulctabitur ut in
 crimen relapsus. VII. Iis, qui sunt hæ-
 resios, & id genus criminum macula pol-
 lutti, licet in gratiam recepti fuerint, nul-
 lus honor, nullum munus publicum, nulla
 dignitas communicabitur, nisi testimonium
 quis adferat ab Ecclesiæ ministro ejus loci,
 ubi postremo vixit, nec permittatur ei do-
 micilium, vel habitatio, nam ejusmodi pro-
 suspectis haberi debent. VIII. Præfetti lo-
 eorum, & reliqui nostri beneficiarij per su-
 am quisque Provinciam diligenter inquirant
 in eos, qui legem hanc violabunt, sed & in-
 quisitoribus, & judicibus Ecclesiasticis opem
 ferant, ut in quibus culpa residuebit, com-
 prebensi pænam luant juxta formulam, quam
 Inquisitoribus præscripsi: nisi faciant, ar-
 bitrio nostro luent. IX. Procurator eti-
 am publicus cognoscat, an suum illi munus
 faciant, & si negligentiam in eis deprehen-
 derit, in judicium venire jubeat, & si deli-
 quisce apparebit, aut magistratus illis abro-
 getur, aut alia, quæ videbitur, pæna

con-

constituatur. X. Episcopi præterea, & Sæc. XVI.
Archidiaconi & Abbates, & id genus alii A.C. 1550.
Proceres investigent omni studio, si quis Or-
dinis Ecclesiastici sit infelix eo morbo, &
severe vindicent. XI. Qui contaminatum
aliquem hac peste norunt, vel quibus in locis
commorentur, & delitescant hæretici, com-
pertum habent, illico deferant: nisi faciant,
eandem, quam illi pœnam luant. Porro de-
lator, si modo non vana fuerit accusatio,
dimidiam partem bonorum illius conseque-
tur: quæ quidem bona sexcentos aureos non
excedent, nam quicquid erit supra hanc sum-
mam, ejus decima pars illi detrahatur. XII.
qui conventus occultos inquisitori deteget,
etiam si consilia cum illis contulit, non ple-
detur, modo & de Religione bene sentiat,
& in posterum abstineat: sed qui remotus
ab eorum societate deseret, præmium con-
sequitur, ut supra dictum est. XIII. Pœ-
næ, quas constituimus, irrogentur omnino
tales, neque sit in ullius potestate, illas vel
mutare, vel mitigare, quod sæpe factum
esse intelligo, nam qui judices in eo delin-
quent, non ferent impune. XIV. Qui de
hæresi accusati, & in jus vocati profuge-
runt, ac postea proscripti sunt, ubi de so-
ciis criminum jam mortuis acceperunt, sup-
plicare solent, ut ad purgationem admit-
tantur, quando quidem probari crimen am-
plius non posse putant, eoque fit, ut re-
versi falsam doctrinam, & errores iterum

Sacul. XVI. diffundant: id vero ne fiat, publice interest,
A.C. 1550. itaque mando, ne locus ullus detur iporum
 postulatis, verum ut omnes, qui citati non
 comparuerunt, sed fuga salutem quæsiverunt,
 habeantur pro convictis, atque damnatis.
 XV. Qui pro suspectis, & fugitivis, &
 proscriptis, & anabaptisiis intercedunt,
 habeantur pro sautoribus hereticorum: Ju-
 dices autem, atque præfetti neminem ex illis
 in gratiam recipiant, nisi vel meo, vel so-
 roris Germanæ permisso, qui secus agent,
 iis abrogabitur præfæctura. XVI. Li-
 brarii nihil excudant, nihil divendant, aut
 distrahanter rei sacræ, nisi de voluntate, &
 consensu eorum, quibus hæc erit demandata
 cura: si quid etiam iporum operæ in eo
 deliquerint, ipsi præstabunt, & quia cata-
 logus extat librorum, quos Academia Lo-
 vaniensis rejicit, librarii suis in tabernis
 eum habeant suspensum, & ob oculos posi-
 tum, ne ignorantiam obtendant, vel
 ipsi, vel emptores: deinde alterum habeant
 omnium suorum librorum catalogum, qui
 non parebit, centum aureis muldetur. XVII.
 Pueros etiam erudiendos nemo suscipiat, nisi
 permisso Magistratus, & præcipue Ecclesiæ
 Ministri, nihil autem doceat, aut juventuti
 proponat, nisi juxta formulam a Theolo-
 gis Lovaniensibus conscriptam.

§. IV.